

Ve Certàmen del Casino * Any 1896

FLOR NATURAL

La Nit de Sant Joan

Sant Joan és festa gran.
A cavall de les escombres
van les bruixes cavalcant.
Nit de flames, nit d'infern:
Sant Joan ha d'esse' etern.

La parella enamorada,
tota foc, adalerada,
passa prop de la foguera,
que s'aixeca espurnejant,
bruelant, llengotejant,
ara avant, ara endarrera,
mentre el fum es va escampant.

Va escampant-se arreu un fum,
ple d'olors d'edat passada,
com de cosa que es consum
dins la pensa, ja esblaimada;
com record d'un raig de llum.

La gentada volta el foc;
el foc minva a poc a poc;
la quitxalla el va saltant;
riu i canta la gent gran:
riu i canta, canta i beu.
Torna a créixe' el foc arreu.

La gitana, sens repòs,
garlant sempre, vincla el cos
en fantàstiques figures,
oferint bonaventures.
Que flairosos, els clavells
i l'alfàbrega, a pomells!

La foguera es fa caliu:
la parella enamorada,
vora el foc, es mira i riu.

MONTSERRAT D'ARGILA
Reina de la festa

EMILI GUANYAVENTS
Guanyador de la Flor

I s'allunya la parella,
bo i parlant-se a cau d'orella,
i es veu perdre's tot seguit
en les ombres de la nit.
I el caliu, quin serpejar!
I els xicots, vinga saltar!

I s'allunya la gent gran
tot bevent i tot cantant...
I, apartant conjurs i bruixes,
ja el nou dia va apuntant.
I la lluna fa ganyotes
a les mortes foguerotes
que tant ha remaleït:
tota aquella santa nit
que, esmortida per les flames,
sa llum pura no ha lluït.

I ve el dia, lluminós,
ple de vida, calitjós,
removent colors i flaires...
I s'allunyen les remòs.

Sant Joan és festa gran.
A cavall de nostra pensa
mil records van cavalcant.
Nit de flames, nit d'infern:
Sant Joan ha d'esse' etern.

E. GUANYAVENTS

*Ens fem un honor de poder pu-
blicar avui aquesta poesia amb
les correccions fetes de mà del
seu propi autor.*

